

Sygn. akt V KO 83/18

POSTANOWIENIE

Dnia 12 grudnia 2018 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Włodzimierz Wróbel

po rozpoznaniu na posiedzeniu w dniu 12 grudnia 2018 r.

wniosku Sądu Rejonowego w T.

z dnia 5 października 2018 r., sygn. akt II K [...],

o przekazanie sprawy do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu,
na podstawie art. 37 k.p.k.

p o s t a n o w i ł
nie uwzględnić wniosku.

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w T. postanowieniem z dnia 5 października 2018 r. (sygn. akt II K [...]) zwrócił się do Sądu Najwyższego w trybie art. 37 k.p.k. o przekazanie sprawy przeciwko J. K. innemu sądowi równorzędnemu. Uzasadnieniem tego wniosku miały by być relacje i intensywność kontaktów na niwie prywatnej i zawodowej sędziego referenta oraz sędziego w stanie spoczynku E. R., teściowej oskarżonego.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Przepis art. 37 k.p.k. jako wyjątkowy nie podlega interpretacji rozszerzającej. Nadmierne jego wykorzystywanie może podważać zaufanie do niezależności sądów i niezawisłości sędziów. Dlatego wskazuje się, że odstępienie od zasady rozpoznawania sprawy przez sąd właściwy miejscowo może nastąpić tylko w razie zaistnienia sytuacji jednoznacznie świadczącej, że pozostawienie sprawy w gestii tego sądu sprzeciwiałoby się dobru wymiaru sprawiedliwości. Dobro wymiaru sprawiedliwości przemawia za tym, aby w każdej sprawie zachowany został

standard konstytucyjny rozpoznania jej przez sąd właściwy według procedury, w której się ona toczy (art. 45 ust. 1 Konstytucji RP).

Pamiętać jednak należy, że procedura karna przewiduje paletę rozwiązań mających na celu zapewnienie realizacji prawa do sądu, o którym mowa powyżej. Dotykają one tego zagadnienia z różnych perspektyw. Jednym z takim mechanizmów jest wyłączenie sędziego uregulowane w art. 40 k.p.k. i art. 41 k.p.k. To te rozwiązania mają w pierwszej kolejności zapewnić transparentność postępowania oraz wyeliminować jakiekolwiek aspekty realnej lub jedynie potencjalnej stronniczości czy braku obiektywizmu. Istnieje w tym zakresie szczególna procedura, która w niniejszej sprawie została zastosowana. Bowiem postanowieniem Sądu Okręgowego we W. z dnia 28 maja 2018 r. (sygn. akt IV Ko [...]) nie wyłączono od rozpoznania sprawy II K [...] Sędzi A. T.. 2 lipca 2018 r. Sędzia ta ponowiła wniosek o swoje wyłączenie. Podobny wniosek złożył pełnomocnik oskarżyciela subsydiarnego. Oba te wnioski nie zostały rozpoznane.

Oznacza to, że w wyniku uruchomienia stosownej procedury właściwy Sąd Okręgowy uznał, że nie zachodzą przeszkody dla rozpoznania sprawy przez sędziego referenta.

Zatem nie można było uwzględnić wniosku z art. 37 k.p.k., gdyż oparty jest on na identycznych przesłankach, jakie stanowiły uzasadnienie wniosku o wyłączenie sędziego od rozpoznania sprawy w procedurze *iudex suspectus*. Przekazanie sprawy przez Sąd Najwyższy innemu sądowi równorzędnemu nie może być wykorzystywane do obchodzenia innych trybów przewidzianych w k.p.k. Instytucja ta nie służy, bowiem ponownej analizie - tylko tym razem przez Sąd Najwyższy - przesłanek z art. 40 k.p.k. lub art. 41 k.p.k.

Wobec powyższego należało orzec jak w sentencji.